

[Dahlgaard.]

paa en Maade, som ikke har nogen som helst Tilknytning til det, der er Tale om her.

Jeg maa fastholde, hvad jeg sagde før — og jeg tror ikke, der er nogen Tvivl derom i Finansudvalget —, at Forudsætningen var den, at de, der kom ind paa de faste aarlige Konti, for saa vidt dermed var udenfor Diskussion; det er ogsaa det, der er understreget derigennem, at de ikke hvert Aar skal indgive en ny Ansøgning. At de ikke i juridisk Forstand har bestemt Krav paa denne livsvarige Understøttelse, ligger deri, at for enhver Understøttelse paa Finansloven er der jo visse bestemte personlige Forudsætninger, som kan briste.

Pinholt: Angaaende Bevillingen til Studenterhuset i Paris er der to Ting, der forekommer mig mærkelige. Den ene er den Bebrejdelse, som det ærede Medlem Hr. Vesterager retter mod Ministeren for at have stillet Forslag om Bevillingen, idet det ærede Medlem jo maa vide, at hans eget Parti har tiltraadt den. Det andet, der forbavser mig, er det ærede Medlem Hr. Hauges Udtalelse om, at han var undergivet meget stærkt Pres. Presset kom ikke fra Regeringens Side; hvor det kom fra, skal jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om, men det kom ikke fra Regeringen. Jeg kan sige, at Regeringen i og for sig ikke ønskede at stille Forslag om denne Bevilling, men der var et Pres fra forskellig Side. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Vesterager ogsaa kan lede indenfor sine egne Rækker efter et vist Pres, men det skal jeg ikke udtale mig nærmere om.

Korsgaard: Det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. Hauge, efter at han har erkendt, at han har kritiseret en Bevilling, han selv har været med til, kan bebrejde det ærede Medlem Hr. Vesterager noget. Men hvad der forbavser mig endnu meget mere, er saavel det ærede Medlem Hr. Pinholts som det ærede Medlem Hr. Hauges Gaaen-udenom Sagen. De ved jo meget vel, hvorfor denne Bevilling i det væsentligste blev foreslaaet, og hvorfra Presset kom; det ved de jo alle sammen, og naar de nu vil tage de Handsker paa og sige: det er ikke vor Skyld, saa er det et underligt Standpunkt at indtage. Hvis Skyld var det? Ja, Sagen ligger ganske simpelt saaledes, at der forelaa en politisk Nødvendighed, hvad de jo alle ved. Hvorfor skal vi saa krybe udenom bagefter og sige: det var ikke vor Skyld? Det var, fordi vi var Danske og ikke af anden Grund, af

Hensyn til et Land, som har ydet os ganske overordentlig store Tjenester, for at vise dette Land en vis Høflighed, og jeg begriber ikke, at Medlemmer, som har stemt for denne Bevilling, ikke vedkender sig dette. Den Grund, jeg har nævnt, er efter min Mening fuldt ud gyldig, og jeg mener overhovedet ikke, man kunde gøre andet.

Vesterager: Det viser sig altsaa, at der har været Pres fra alle Sider, og nu kan jeg mærke, at alle sidder haardt i det, og at baade den ene og den anden skal til at frigøre sig for Ansvar. Jeg kan godt oplyse her, at jeg aldrig har givet min Tilslutning til denne Bevilling, jeg har tværtimod altid sagt, at jeg syntes, det var en mærkværdig Bevilling at komme med i disse Tider, og har derfor ogsaa indenfor mit Parti taget Forbehold overfor den, saa der er ikke noget som helst at skjule i den Retning. Jeg har ikke baaret mig ad som det ærede Medlem Hr. Hauge, der søgte at slippe fri til en vis Tid, men saa blev Trykket ham for stærkt, og da nu Ansvar kom, var ogsaa det ham for stærkt, hvorfor han søgte at komme med Bortforklaringer. Jeg er gaaet en anden Vej, idet jeg paa Forhaand har sagt, at jeg ikke var sikker paa, jeg kunde stemme for Bevillingen, men jeg vilde i alt Fald høre, hvad en ansvarlig Minister vilde give som Grund for at gaa med dertil. Disse Grunde var for mig ikke særlig vægtige, men jeg vil paa den anden Side heller ikke sætte mig imod, at Ændringsforslaget bliver vedtaget.

Pinholt: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det jo ikke er Venstre, der har rejst Spørgsmaalet her eller søgt at frigøre sig for Ansvar for denne Bevilling. Det er det ærede Medlems egen Partifælle, som ved, at denne Bevilling er tiltraadt af alle Partier, som har spurgt Ministeren om, hvorfor han har stillet Forslag om denne Bevilling. Det ærede Medlem har altsaa ikke haft særligt Held med sig, da han skulde forklare det ærede Medlem Hr. Vesterager, at det var en politisk Nødvendighed at give denne Bevilling. Naar jeg overfor det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, at der ikke fra Venstres Side var øvet noget Pres, var det blot for at afværge, at man skulde sige, at Regeringen har været særlig ivrig for at lægge Pres paa andre. Vi har det samme Ansvar som alle de andre, og jeg har ikke, blot et Øjeblik, tænkt paa at fralægge mig det. Det forekommer mig noget uheldigt, at